

[Tyrol]

Fremsættelsestidspunktet og ordningens indhold taler for, at førtidspensionsordningen er et bevidst politisk arbejde for at tilvejebringe en billigere opbevaringsform af de langtidsløse. Folkepensionen er væsentlig lavere end dagpengeydelsen, og så er den gjort afhængig af ægtefællens indtjening. Endelig skal opbevaringen tages op til fornyet overvejelse efter 2 år. Arbejdsformidlingen skal udtale sig om beskæftigelsesmulighederne, således at førtidspensionisten kan vende tilbage til arbejdsmarkedet, når kapitalisterne har brug for det.

Alt taler for, at regeringen bevidst har satset på at gennemføre besparelser på arbejdsløshedsdagpengenes område.

Arbejdsminister Svend Auken har på en konference (med deltagelse fra amtsrådene, hovedstadsrådet, København og Frederiksberg, Kommunernes Landsforening, formændene for arbejdsmarkedsnævne, berørte ministerier og arbejdsmarkedsorganisationer) begået nogle udtalelser, som er refereret i Danmarks amtsråd. Disse udtalelser skal kort citeres:

»Men i det hele taget er der generelt ikke den afgang fra arbejdsmarkedet som tidligere. Det gælder f. eks. også den gruppe på 5-10.000 mennesker, som årligt forlod arbejdsmarkedet for at gå på invalidepension eller andre sociale ordninger. Også den er skrumpet ind til næsten intet.

Præmien for at stå til rådighed for arbejdsmarkedet i Danmark på nuværende tidsrum er fantastisk stor i forhold til tidligere og til alle andre lande.

Præmien for at stå til rådighed for arbejdsmarkedet er så høj, at der i det nuværende system praktisk taget ingen tilskyndelse er til frivilligt at forlade arbejdsstyrken. Det gør, at tallene for beskæftigelsen bliver så alvorlige, som tilfældet er.«

Disse udtalelser fra ministeren tyder ligeledes på, at regeringen bevidst satser på at presse langtidsløse ud af arbejdsmarkedet.

Besvarelse (16/1 78):

Arbejdsministeren (Auken):

I begrundelsen for spørgsmålet anføres tre forhold, som skulle danne baggrunden for dette.

Der henvises for det første til loven af 14. december 1977, hvorefter den midlertidige forlængelse af 26 ugers reglen (4 års periode i stedet for 3 års) blev udvidet til 1. januar 1980, og hvorved det blev bestemt, at personer, som efter 15. november 1977 havde mistet adgangen til arbejdsløshedsdagpenge, generhvervede denne ret fra 1. januar 1978. Det hævdes i begrundelsen, at den rigtige skæringsdato havde været 1. juli 1977.

Jeg skal henvise til, at de arbejdsløsheds-kassemedlemmer, som havde mistet dagpengeretten som følge af 26 ugers reglen, i almindelighed ikke kunne have forventning om at få denne ret igen. Anderledes var det dog for dem, som havde mistet retten efter 15. november 1977, dvs. tidspunktet for fremsættelsen af det lovforslag, som blev til loven af 14. december 1977, idet det på dette tidspunkt blev klart, at en yderligere udvidelse af adgangen til dagpenge kunne komme på tale.

Hertil kommer, at der i foketinget var et bredt flertal for at bruge datoen for lovforslagets fremsættelse som skæringsdag. Netop det flertal, som blev opnået, måtte regeringen finde meget vigtigt af hensyn til den del af indsatsen mod langtidsløsheden, som udgør særlige støtteforanstaltninger med det formål at give de langtidsløse bedre muligheder for igen at komme ind på arbejdsmarkedet. Disse foranstaltninger – som er mindst lige så vigtige som selve dagpengeretten – kan kun få tilstrækkelig virkning, hvis der, ikke mindst i kommunerne, som skal medvirke ved gennemførelsen af foranstaltningerne, er en bred opbakning bag dem.

Hertil kommer, at Arbejdsløsheds-kassernes Samvirke over for mig havde givet udtryk for, at det ville være meget vanskeligt at administrere loven, hvis den fik tilbagevirkende gyldighed for en lang periode.

Endvidere gør jeg opmærksom på, at den gennemførte lovændring giver udvidet dagpengetil til op imod 35.000 ledige, hvad jeg synes vi kan være godt tilfredse med.

I begrundelsen nævnes endvidere den udvidede adgang til førtidspension, som blev indført ved loven af 8. juni 1977. Det påstås, at denne lov tager sigte på at opnå besparelser i arbejdsløshedsdagpenge ved at få de langtidsløse over på førtidspensioneringen.

Om dette forhold skal jeg efter forhandling med socialministeriet bemærke, at denne